

Ami igazán számít

Lekció: János 15.1-12/ Textus: Filippiek 1.1-30

2014. május. 18.

19 évvel ezelőtt Gazdagrétre költöztünk Debbie-vel miután 3 évig Pesten laktunk. Akkor magyarul tanultunk, mert eldöntöttük, hogy hosszabb időre fogunk lakni Magyarországon. Semmit nem tudtunk erről a környékről, de amikor ide jöttünk erősen éreztük, hogy ide kellett költöznünk. 6 hónap múlva a sétáló utcán összefutottunk Jane Monroe-val, egy misszionáriussal, akire néhányan emlékeztek. Kezdtük mondani neki, hogy mi volt a szívünkben a jövőre nézve... mire hívott Isten:

- Olyan fiatalabb lelkész mellé akartunk állni, aki egy újabb gyülekezetben szolgál és akinek elhívása van elérni az elveszett embereket, illetve nyitott új módszerekre is.
- Vezetők mellé akartunk állni, hogy egymástól tanuljunk és egymást bátorítsuk.
- És abban akartunk segíteni, hogy több új gyülekezet legyen Magyarországon.

Jane mondta, hogy ezt a gyülekezetet kéne látogatni és a Barnabás Csoport vezetőjével kéne találkozni. Ki tudta akkor, hogy Isten mit fog cselekedni? Ki tudta, hogy 19 év múlva egy búcsú igehirdetést fogok prédikálni egy olyan gyülekezetnek, ami valóban a magyar családunkká vált? De igazából azért prédikálok ma, hogy Andrásnak ne kelljen a születésnapján prédikálnia! ☺

Ahogy készültem erre, világos lett, hogy miről szeretnék beszélni – mit tanított Isten az elmúlt 20 éven át arról, hogy mi fontos, mi az, ami igazán számít a hitünkben. Könnyű volt kiválasztani ezt a részt Pál levéléből a filippiekhez. Ez az egyik kedvenc könyvem a Bibliában. Pál 16-szor használ két számomra fontos szót ebben a levélben – öröm vagy örüljetek. Különleges kapcsolata volt a filippiekkel. 10 évvel korábban ő alapította ezt a gyülekezetet a második missziói útján. (*ApCsel 16*) A legerősebb anyagi támogatói voltak és gyakorlatilag is sokat segítettek Pálnak. Azért írta a levelet, hogy a háláját és szeretetét kifejezze nekik, és közben buzdítsa is őket.

Rómából írta ezt nekik, amikor fogságban volt, valószínűleg amikor két évig házi őrizetben volt. Pál nem tudta, hogy mi fog történni vele. A kivégzés is benne volt a pakliban, szóval nem tudta, hogy újra fog-e találkozni a filippiekkel. Számunkra fontos megérteni ezt a helyzetet, amikor gondolkodunk azon, amit írt nekik. Mindennek a fényében, ez Pálnak az egyik legszemélyesebb levele, amit egy gyülekezetnek írt.

Szerintem mondanivalója van ennek a levélnek számunkra is. Ne aggódjatok! Nem úgy látom ezt az időt, amit Magyarországon töltöttünk, mintha fogságban lettünk volna... bár volt néhány pillanat, amikor ezt éreztem! ☺ Komolyan, azt hiszem, hogy néha mindnyájan “börtönöket” tapasztalunk az életünkben. Azért, mert egy összetört világban élünk ahol a saját bűneink vagy mások bűnei hatnak ránk. Vagy azért, mert Isten megengedi ezeket a “börtöni” helyzeteket valamilyen ok miatt, esetleg, hogy a jellemünket formálja vagy közelebb vonjon minket magához. Vajon mennyire érzed, hogy valamilyen fogságban vagy most? Sok lehetőség van:

- Egy nagyon nehéz házasságban élsz vagy az elválás fájdalmát és következményeit érzed
- Gyászolod valakinek a halálát
- Végig kell nézned, ahogy a gyermeked küszködik, vagy rossz döntéseket hoz.
- Egy házastársra vagy gyerekre vágyakozol, de még mindig vársz
- Magányosnak érzed magad, vagy úgy érzed, hogy senki nem ért téged... kívülállónak érzed magad a családotban vagy máshol
- Anyagilag küszködsz, vagy olyan munkahelyed van, ahol kevés örömet-értelmet találsz
- Egy betegség vagy más fizikai korlát visszatart téged és nem múlik el

- Egy fájdalmas csalódás az életedben... nem úgy alakultak a dolgok, ahogy reménykedtél

Úgy érzem, hogy Pál helyzete és hozzáállása segíthet nekünk ma, hogy szembe nézzünk ilyen “börtönökkel.” Éppen ezért arról szeretnék beszélni, hogy mi segített Pálnak, hogy örömteli és reménykedő maradjon a körülményei közt. Három dolgot látok az életében:

1. Pál tudta, hogy mi az, ami igazán számít
2. Tudta, hogy Isten irányítása alatt áll és bízott Ő benne
3. A jövő fényében nézte a jelent

Ahogy emlékezett ezekre és így élt, tele volt a szíve örömmel és reménnyel.

Ami igazán számít

A 9. verstől 11.-ig imádkozik Pál a filippiekért. Egy érdekes kifejezés van a 10. versben: imádkozik Pál, *hogy megítélhessétek, mi a helyes.* Ennek a görög szónak (helyes / *diaphero*) van egy olyan jelentése, hogy ami fontos, ami számít. Az egyik angol fordításban így hangzik el ez a kifejezés – „Szeretném, hogy megértsetek, hogy mi az, ami igazán számít.” (NLT). 4 különböző dolgot említ az imádságban, amik igazán számítanak az életünkben:

1. Szeretet – *a szeretet egyre inkább gazdagodjék bennetek*
2. Gyümölcs – *gazdagon teremjétek az igazság gyümölcseit*
3. Jézusra támaszkodni, tőle függeni – *Jézus Krisztus által*
4. Isten dicsőségére – *Isten dicsőségére és magasztalására*

A lelki gyümölcs, amit Jézus terem bennünk és rajtunk keresztül az, ami igazán számít az életünkben. Az igazságos jellem gyümölcse, ami azáltal jelenik meg, ahogy szeretjük Istent és másokat. Magunk nem tehetjük ezt. Csak kegyelemből és a Jézus bennünk való munkálkodásából történhet. Mindez pedig az Isten dicsőségére és magasztalására.

Már több mint 30 éve követem Jézust és egyre jobban látom, hogy az életünkben leginkább az számít, hogy kivé válunk. Persze az is fontos, hogy mit csinálunk, de úgy látszik, hogy Isten többet foglalkozik a jellemünk gyümölcsével, mint a munkánk vagy szolgálatunk gyümölcsével. Ez visszavezet arra, hogy Jézusra kell támaszkodnunk, mert nem vagyunk képesek megváltoztatni a jellemünket. Csak Ő tudja megcsinálni ezt az életünk körülményein keresztül, sőt a “börtönökben” is. Nem arról van szó, hogy mi mit tudunk tenni. Arról van szó, hogy Ő mit tud tenni bennünk!

Sokan tudjatok, hogy számomra az elmúlt 15 év alatt nagyon jelentős szakasz volt a János 15. fejezete. Amikor tanulmányoztam ezt a filippiek 1. részét, arra jöttem rá, hogy mennyire hasonlít ahhoz, amit Jézus mondott a tanítványoknak az utolsó estén a keresztfeszítés előtt. Figyeljétek újra ezekre a versekre:

János 15: *aki énbennem marad, és én őbenne, az terem sok gyümölcsöt, mert nélkülem semmit sem tudtok cselekedni. ... Az lesz az én Atyám dicsősége, hogy sok gyümölcsöt teremtek, és akkor a tanítványaim lesztek. ... Ezeket azért mondom nektek, hogy az én örömöm legyen bennetek, és örömötök teljessé legyen. ... Az az én parancsolatom, hogy úgy szeressétek egymást, ahogyan én szerettelek titeket.*

Krisztusban megmaradni... Jézus a forrása a gyümölcs termésének... Isten dicsőségére... a szeretet fontossága. Ezek a dolgok, amik igazán számítanak... ez az evangéliumnak a lényege... és ez az örömhöz és reményhez vezető út ebben a nehéz életben!

Pál megértette ezt. Emiatt tudta írni a filippiekhez a börtönből is, hogy *megtanultam, hogy körülményeim között elégedett legyek.* Mert tudta, hogy *mindenre van erőm a Krisztusban,*

aki megerősít engem. Tavaly olvastam egy könyvet, aminek a címe *Az Evangélium: az erő, amely forradalmivá tette a kereszténységet (Gospel: Recovering the Power that Made Christianity Revolutionary)*. A következő idézet ebből a könyvből jól kifejezi ezt az egészet:

Azt, hogy milyen mértékben értjük az evangéliumot, az bizonyítja leginkább, hogy mennyire tudunk örülni minden helyzetben. Ha felfogjuk, hogy milyen nagy kincs Isten jelenléte és elfogadása az életünkben, akkor egy hatalmas öröm fog megtartani bennünket akkor is, mikor úgy érezzük, az életünk teljesen rossz irányba halad, mert felismerjük, milyen értéket kaptunk Benne. (J. D. Greear)

Pál tudta, hogy mi számít igazán – Krisztusban megmaradni, Őrá támaszkodni, az Ő dicsőségére. Ez volt a forrása annak, hogy elégedett-örömteli lehetett minden körülmény között, éppen a fogságban is.

Tudta, hogy Isten irányítása alatt áll és bízott Őbenne

Másodszor, Pál tudta, hogy Isten irányítása alatt állt és bízott Őbenne, akkor is amikor nem tudta, mi következik. Sok helyen látjuk ezt a 12. versztől 26.-ig:

...az én helyzetem inkább az evangélium terjedését szolgálja, mert ismertté lett az egész testőrségben, és mindenki más előtt is, hogy Krisztusért viselem bilincseimet ... Krisztust egészen nyíltan fogják magasztalni énértem, akár életben maradok, akár meghalok. Hitte és bízott abban, hogy Isten használja Pálnak a körülményeit Isten céljainak az érdekében.

Szerintem nekünk ez az egyik legnehezebb kihívás ebben a világban ahol most élünk. Sokszor nagyon nehezen értjük meg az életet és a fájdalmat, amit látunk és tapasztalunk. Minél idősebb vagyok, és minél hosszabban vagyok Jézus követője, annál inkább titokzatossá válik Isten számomra. És jónak tartom ezt! Túl gyakran egy dobozba próbáljuk betenni vagy megtartani Istent azért, hogy úgy viselkedjen, ahogy elvárjuk és szeretnénk. De Ő másképpen látja.

A református Bibliaolvasó Kalauz mai igéje Jób 38. A Jób könyvében minden vita és párbeszéd után, Isten végre ebben a fejezetben megjelenik és „pár” kérdést feltesz Jóbnak: *Ki akarja elhomályosítani örök rendemet értelem nélküli szavakkal? Övezd hát föl derekadat férfiasan! Én kérdezlek, te meg oktass engem! Hol voltál, amikor a földnek alapot vetettem? Mondd el, ha tudsz valami okosat!*

Négy fejezeten át tesz fel ilyen kérdéseket Isten Jóbnak... szegény! De úgy képzelem, hogy gyengéden és kedvesen csinálta ezt, mert nagyon szerette Jóbot. Utána válaszol Jób a 42. fejezetben: *Tudom, hogy mindent megtehetsz, és nincs olyan szándékom, amelyet meg ne valósíthatnál. Ki merné elhomályosítani az örök rendet tudatlanul? Azért mondtam, hogy nem értem. Csodálatosabbak ezek, semhogy felfoghatnám.*

Valószínűleg az életünkben többször lesz olyan helyzet, amikor nem értjük mi történik vagy miért történik. Gyakran megválaszolatlanok maradnak a mi kérdéseink is, mint Jóbéi. Isten tudja, de valamilyen ok miatt nem mondja el! Az egész szenvedésnek az okát soha nem árulta el Jóbnak. Vajon igazságtalan-e ez? Talán... ha egyenlők lennénk Istennel. De ha Ő Isten és az Ő jellemében és jóságában bízom, akkor igazságos is lehet.

Például gyakran nem érti meg egy gyermek, hogy miért nem engednek valamit a szülei, vagy miért nem adnak valamit, amit szeretne a gyerek. De a szülők tudják, és néha érzik, hogy nem lenne jó elmagyarázni a gyereknek. Nem nagyon segít elmagyarázni egy 4 éves fiúnak, hogy mennyi ereje van 220 voltanak a konnektorban. Ennél durvább példák is vannak. Sokkal

nagyobb a megértés szakadéka Isten és miközöttünk, mint egy szülő és gyerek között! Vajon meg tudunk-e bízni Istenben, a világ teremtőjében? Elhiszed-e, hogy Ő jó? Elhiszed-e, hogy Ő igazságos-méltányos? Vajon elhiszed-e, hogy törődik veled? Elhiszed-e, hogy az Ő irányítása alatt állsz?

Minden kérdés visszavezet arra, hogy mennyire igazán értettük meg az Evangéliumot és fogtuk fel, hogy mit tett értünk Jézus a kereszten. Még egy idézetet szeretnék elolvasni abból a könyvből, amit tavaly olvastam:

A keresztt az Ő könyörületének a mércéje, a feltámadás pedig az Ő hatalmának. A keresztt beszél arról, hogy mennyire fontosak vagyunk a számára. A feltámadás pedig azt bizonyítja, hogy Ő mennyire hatalmas. Továbbá pedig rámutat Isten munkájának titokzatos voltára. Ha azt az időszakot keressük, amiről azt gondolhatnánk, hogy Isten távol maradt és a sátán uralkodott, akkor feltételezhetnénk, hogy az akkor volt, amikor Jézust, Isten állítólagos szeretett fiát halálra kínozták. Mi viszont tudjuk, hogy pont az volt az az időszak, amikor Isten a leginkább uralta a kormánykereket. A mi megváltásunkat munkálta ki abban a pillanatban... Nem a keresztt ellenére hozta el a megváltást, hanem éppen a keresztt által. Ez azt is jelenti, hogy Isten a legnehezebb időszakainkban is éppen hatalmas tervét munkálja ki bennünk. (J. D. Greear)

Meg kell értenünk, hogy a hitben járáshoz tartozik ez. Néha látszólag nincs semmi értelme annak, ami körülöttünk történik, mert egy összetört világban élünk. A látásunk korlátozott, mert csak a mi szemszögünkben látunk. De Istennek két objektívje is van. A teleobjektívvel együtt érez és sír velünk a fájdalomunkban. Nem így teremtette a világot és Neki is nagyon fáj. Képzeld el, hogy milyen volt Neki végignézni, ahogy szenvedett az egyetlen Fia a kereszten! DE a nagylátószögű objektíven át a nagy tervét is látja és tudja, hogyan fog alakulni minden a mi javunkra és az Ő dicsőségére. Tudta, hogy Jézus fel fog támadni és le fogja győzni a halált a mi megváltásunkért. Hasonlít ez ahhoz, mint amikor egy hímzésnek a hátsó oldalát nézzük. A visszajáról nézve lehet, hogy nagyon csúnyán néz ki, főleg amikor kilóg mindenhol a fonál. De a színe felől gyönyörű! Pál tudta, hogy Isten irányítása alatt áll és bízott abban, hogy előbb vagy utóbb a gyönyörű képet fogja látni. Azért írta a rómaiaknak, hogy *akik Istent szeretik, azoknak minden javukra szolgál.*

Most személyesen szeretnék beszélni veletek. Számunkra a múlt év volt a legnehezebb év az életünkben. Két és fél éve komoly mellkasi fájdalmat kezdett érezni Debbie, ami nem múlt el. Tavaly szörnyű gerincfájdalmak kezdtek kínozni és az sem múlt el hónapokig. Az igazi okot nem tudták megtalálni az orvosok. Végül a teste és az esze nagyon rosszul reagált erre a hosszú távú fájdalomra és a kemény gyógyszerekre. Olyan ponthoz került, hogy fizikailag alig tudott járni. Érzelmileg teljesen kivolt. Mentálisan nehezen gondolkodott és gyenge volt a rövid távú memóriája. Néha úgy érezte, mintha megőrült volna.

Pontosan ma egy éve voltunk a mélyponton. Akkor a következőt írtam a nővéremnek: *Ma reggel már korán fent vagyok, mert nem tudok aludni. Nagyon nehéz a helyzet és félek. ...nem tudom, mi okozta ezt...nem tudom, hogyan fogunk így élni...milyen lesz a jövő...nagyon nehéz ez.*

Három hét múlva ezt írtam pár közeli barátomnak: *Őszintén olyan rossz állapotba került Debbie az elmúlt 3 hét alatt, amit soha nem láttam, mióta ismerem. Többször kifejezetten félelmetes volt számomra. Kétségem nincs, hogy ez a legnagyobb megpróbáltatásom eddig az életemben. De ahogy szoktam mondani Debbie-nek többször naponta, lépésről-lépésre, napról-napra haladunk előre és egyszer túl leszünk rajta. Jézus fog minket a kezében és nem fog elengedni. Ragaszkodunk ehhez az igazsághoz.*

Több este is volt, amikor azt kiáltottam Istennek, hogy *elég már! Könyörgöm, csinálj valamit és állítsd le ezt az egészset!* Nem értettem, miért történik ez és mi lesz a jövőben. De Isten kegyelme miatt még mindig itt állok ma és Jézus hűségéről beszélek! Soha nem hagyt minket és segített, ahogy lépről-lépésre, napról-napra küzdöttünk és előre haladtunk. Kb. 6 hónap telt el, amíg teljesen visszajött Debbie és nagyon hálásak vagyunk, hogy itt is van. Még mindig megvan a fizikai betegsége, ami a mellkas fájdalmát és más problémákat is okoz. Elég összetett az egész. Nem tudjuk, mikor fogja teljesen meggyógyítani Isten, de még mindig hisszük, hogy az irányítása alatt állunk és bízunk Benne... még akkor is, ha csak a mennyben lesz teljes a gyógyulás. Dicsőséget kap Isten, amikor meggyógyulnak betegek, de akkor is, amikor bár betegen, de mégis örömteli életet élnek Jézus jelenléte és szeretete miatt.

Majd egyszer Debbie fog mesélni erről az ő szemszögéből, mert benne él ez a remény. Jézus miatt nagyon erős ez a hölgy és csodálom, ahogy ragaszkodik Jézushoz sok betegség ellenére. Biztos vagyok abban, hogy előbb vagy utóbb egy nagyon jó könyv meg fog születni belőle.

Minél idősebbek vagyunk, és minél hosszabban követjük Jézust, annál inkább Benne bízunk a küzdelmek és kérdések ellenére. Mert az Ő jellemét és jóságát ismerjük, és tudjuk, hogy szeret minket. A hűségét tapasztaltuk az éveken át. Nem minden érthető ebben az életben, de ez nem baj. Nekünk bízunk kell Benne, engedelmeskedni Neki és a helyzeteket illetve kérdéseket elengedni Neki, mert Ő Isten.

Mindez a gyakorlatban sok mindent jelentett az életemben tavaly. Hálás vagyok azért, hogy az év elején eldöntöttem, hogy az egész Bibliát elolvasom újra. Napról napra folytattam ezt a nehézségek között is. Aztán elolvastam az Evangéliumról szóló könyvet, amire korábban utaltam. Több csendes napot tartottam Jézus jelenlétében, amikor újra és újra elengedtem a kérdéseimet és aggodalmainkat. Közeli barátaimmal és mentoraimmal beszéltem és imádkoztam. Több ének is bátorított engem, ahogy újra és újra hallgattam. És közben Jézusra támaszkodtam, hogy ő adja meg a megfelelő erőt minden pillanatra, lépésre és napra. Ilyen helyzetekben teljesen helyénvaló, hogy küszködünk és kiáltunk Istennek. Csak ne hagyjuk el a hitünket és bizalmunkat Benne! Mert higgyétek el, valami sokkal jobb jön majd! Mi lehet ez? Pál tudta!

A jövő fényében nézte a jelent

Harmadszor, reménnyel és örömmel volt tele Pál, mert a jövő fényében nézte a jelent. A 21. és 23. versben erre célozgatott Pál – *Mert nekem az élet Krisztus, és a meghalás nyereség! ... Szorongat ez a kettő: vágyódom elköltözni és Krisztussal lenni, mert ez sokkal jobb mindennél.* Még finomabb a 27. vers – *a Krisztus evangéliumához méltóan viselkedjete.* Ez a kifejezés olyan görög szóból származik (*politeuomai*), ami arra utal, hogy mit jelent állampolgárként élni. Ezért aztán több fordító is úgy gondolja, hogy ezzel Pál azt akarta kifejezni, hogy éljete hát a mennyország állampolgáraihoz méltóan.

És ennek van még több értelme, ha azt nézzük, amit a 3. fejezetben írt Pál: *... egyet teszek: ami mögöttem van, azt elfelejtve, ami pedig előttem van, annak nekifeszülve futok egyenest a cél felé, Isten mennyei elhívásának a Krisztus Jézusban adott jutalmáért. ... Nekünk pedig a mennyben van polgárjogunk, ahonnan az Úr Jézus Krisztust is várjuk üdvözítőül, aki az ő dicsőséges testéhez hasonlónak változtatja a mi gyarló testünket, azzal az erővel, amellyel maga alá vethet mindeneket.*

Az első fejezet a 27. versztől a 29.-ig elismeri, hogy ellenfelekkel és szenvedéssel kell szembenéznünk, mint ő ott a börtönben. De a mennyre szegezte a szemét illetve arra a vágyra és biztos várakozásra, hogy egyszer Jézussal lesz mindörökké.

Túl gyakran azt gondoljuk, hogy más dolgok fognak örömet szerezni – egy kapcsolat a megfelelő emberrel, egy jobb állás, kalandok, anyagi dolgok, stb. De mindez ideiglenes. Semmi rossz nincs abban, hogy ha jobb irányba szeretnénk fordítani az életünket. De ha nem képzelhetjük el, hogy boldogok lehetünk ezek nélkül is, akkor valamilyen bálványunk van. Mert ezeket Isten fölé helyezzük, amikor követeljük, hogy ezeket adja meg nekünk Isten azért, hogy öröm, elégedettség és biztonság legyen az életünkben. Inkább Jézusban kellene megtalálnunk ezeket.

Pál üzenete a filippeikhez az, hogy két dologból ered az igazi öröm. Az első a Jézussal való kapcsolatunk. A második az a perspektíva, hogy tudjuk a sorsunkat... hogy merre tartunk... hogy miként fog végződni ez a történet. Manapság nem beszélünk eleget a mennyországról. Egyszer új ég és új föld lesz, amikor Jézus visszatér. Isten újrakezdi a teremtést. Visszamegyünk az édenkertbe. Az utolsó két bibliai fejezetben, a Jelenések könyve 21-22-ben, le van írva ez az új teremtés - éppen úgy, mint ahogy a Biblia első két fejezetében van leírva az eredeti. Nem lesz többé halál, sem gyász, sem jajgatás, sem fáradtság. Isten hajléka lesz köztünk! Velünk fog lakni! Jézussal leszünk mindörökké! Mindnyájan erre vágyunk a szívünkben. Az egész teremtés erre vágyik!

Ez a perspektíva adja azt a reményt, amire szükségünk van, hogy örömet találjunk az élet körülményei közt, illetve a “börtönökben”, ahol találjuk magunkat. Emiatt tudta azt mondani Pál, hogy *Örüljete az Úrban mindenkor! Ismét mondom: örüljete. ... Megtanultam, hogy körülményeim között elégedett legyek.*

Befejezés

Azzal szeretném befejezni, hogy Debbie-vel együtt mit kívánunk nektek, a magyar családunknak.

Bobby és Debbie, Krisztus Jézus szolgái,
Andrásnak és Dórának, Lacinak és Anitának, a presbitereknek és szolgálati vezetőknek, és mindazoknak a Krisztus Jézusban hívő szenteknek, akik Gazdagréten vannak.
Kegyelem nektek és békesség, Istentől, a mi Atyánktól és az Úr Jézus Krisztustól!

Valahányszor rátok gondolunk, hálát adunk Istenünknek, és mindig, minden imádságunkban örömmel emlékszünk meg rólatok, mert több mint 18 éve ti voltatok a magyar családunk, míg együtt követtük Jézust. Bízunk is benne, hogy aki elkezdte bennetek a jó munkát, a Krisztus Jézus napjára be is fejezi.

Így kell gondolkoznunk rólatok, mert szívünkben hordozunk titeket, mivel akár a jó időkben, akár a nehéz időkben ti részesültök velünk a kegyelemben. Mert tanunk az Isten, mennyire vágyódunk mindnyájatok után a Krisztus Jézus szeretetével.

Imádkozunk azért, hogy a szeretet egyre inkább gazdagodjék bennetek ismerettel és igazi megértéssel; hogy megértsétek, mi a helyes, mi az, ami igazán számít, és mi a fontos; hogy tiszták és kifogástalanok legyetek a Krisztus napjára, és gazdagon teremjétek az igazság gyümölcseit Jézus Krisztus által Isten dicsőségére és magasztalására.

Éljetek hát Krisztus evangéliumához méltóan, mint a mennyország állampolgárai! Így akár újra jövünk és látunk titeket, akár távol maradunk, azt halljuk rólatok, hogy megálltok egy Lélekben, egy szívvel, együtt küzdve az evangélium hitéért.

Fussatok egyenest a cél felé, Isten mennyei elhívásának a Krisztus Jézusban adott jutalmáért! Fussátok meg kitartással az elöttetek levő pályát. Nézzetek fel Jézusra, a hit szerzőjére és beteljesítőjére!

Imádkozunk, hogy a reménység Istene pedig töltsön be titeket a hitben teljes örömmel és békességgel, hogy bővüljétek a reménységben a Szentlélek ereje által.

Ha bármit itt hagyhatnánk nektek, az öröm és remény lenne. Iszonyúan nagy szüksége van a magyar népnek erre. Legyetek az örömnél és reménynek a hordozói ebben a nemzetben!

Így legyen! Ámen!